

gende, hvorved Rigsraadet skulde give sig selv Ret til at bestaae, men efterat den forlangte Ret var nægtet, betragtede man Decemberloven, som om den gav Liv til denne Skintilværelse, og de ærede Medlemmer benyttede de Pladser, de havde i Rigsraadsalen, til at blande sig i Danmarks Niges Grundlov. Det undrer mig, at det ikke, saa at sige, har været dem modbydeligt i deres inderste Sjæl at raadslaae derom i en Forsamling, som ikke havde den fjerneste Ret dertil; intet Menneſte kan vise mig anden Ret for den til at gjøre det end den: Vi ere her, og vi ville det. Dette er imidlertid Magtens Ret, men ikke den Ret, som hidrører fra Retsfærdighed og Lovlighed. — Jeg siger alſaa, det er en almindelig Feil ved dette Forslag, at det er blevet til som et Krigsmiddel mod Landets største, sikreste og paalideligste Mæſe, der repræsenterer fire Gange ſaa megen Skatteydelse som ſamtligede 1,400 conservative Elementer, at man har spøiet sig efter den jammerlige Skinshge, som i en Række af Aar er gaaet tauſt og tyſt, men ikke har turdet give sig noget Udtryk ved offentlige Leiligheder, og at man har grebet Landets Ulykkestid for at gennemføre en ſaadan Forandring. Det er det, der ligger i dette Forslag i dets Almindelighed. — Hvad Forslagets Enkeltheder angaaer, vil jeg ikke her fremføre, hvor store Feil det har; men jeg ſkal kun henviſe til Udtalelſerne af et Medlem af Rigsraadets Landsſting, ſom meeft var for, at et ſaadant Rigsraad ſkulde kunne vedblive at beſtaaе, ſom, da Decemberloven kom frem, har endt med at kalde det ved ſit rette Navn — et Ulyſte, men med et fremmed Ord, der forøvrigt er nokſom bekjendt, og ſom jeg er overbeviſt om, Ingen har glemt — men ſom ſiden, da dette Forslag endelig kom frem, har plukket det fra hinanden Stump for Stump og viſt, hvorledes det i ſin hele Udvikling og i den hele Maade, hvorpaa det kunde anvendes, indeholdt den ene Modſigelse ved Siden af den anden.

Det er — for at høre noget Poſitivt i denne Retning — beſynderligt, at man, naar man vil have Noget ſom diſe 1,400 ſelvſtrevne Medlemmer, ikke har Mod til at gaae til, hvad der dog havde noget Indhold, nemlig at have

ſom ſelvſtrevne Medlemmer de Mænd, om hvilke man virkelig kunde ſige, at de indtog en vis poſitiv, ikke vaklende Stilling i Staten, men at man paa dette Stadium har ſammenblandet en Repræſentation, ſom ſkulde bindes til Dannelse, Formue oſv. Ere diſe 1,400, ſom man her omtaler, paa nogenſomhelſt Maade bundne hertil? Hvormange af dem ere Andet end Handelsmænd med Fordegods? Hvad ligger der i diſe 1,400? Deri ligger, hvad der maaflee er den fortjenſtfuldeſte Side derved, en Præmie paa indenlandſk Industri. Landbohøiſkolen, ſom intet egentligt Candidatur har havt uden for Veterinairer, ſaaer her Noget, den kan have til Formaal. Det er Hønſefræmmere, Kalvekudſte, Studehandlere og den Art Folk, ſom med største Lethed ſlaae ſig op til at kunne indtage diſe conservative Pladser og maafkee blive Fleertallet af de Vælgere, der beſtemme, hvem der ſkal optræde ſom Repræſentanter for det conservative Element. Det forekommer mig at være modløſt af dem, der troe, at der er noget Conservativt ved en varig Beſiddelse, ved den mulige Dannelse og Berdensklogſkab, ſom kan hænge ſammen dermed, og det er farligt for den hele Organisme, idet de nemlig gjøre en Hovedindbyrdelse i Staten til en Handelsvare. Det har altid vliſt ſig at være overordentlig urigtigt, ſaaſnart man har ſat den Art Præmie paa Formuen. I det Landsſting, man her ſammensætter, ligger for mig det klareſte Beviis paa, at derſom man ikke har villet anordne en krigsførende Magt i Staten — maafkee har man ikke villet det, og det ſkulde man heller ikke ville, thi det nye Landsſting ſkal være beroligende og afledende for alle de Færer, der kunne følge af et altfor omſiggribende Folkething —, har man ikke naaet ſit Maal. Det er for at modſtaaе dette Folkething, man har villet opfinde et nyt Inſtitut; diſe rædſomme Færer ſkulde udgaae fra dette Thing, ſom ikke engang i hele denne Tid har kunnet viſe Modſtand, ſjøndt det havde den allerſtørſte Opfordring dertil! Har man alſaa her naaet Noget, er det omtrent det Modſatte af, hvad man vilde, idet man har lagt Balgene over til en meget mere bevæget Claſſe end den, man vil ſætte tilſide. Man har givet en Fortrinsret af en meget farlig Art, og man